

NUTKI – temat przewodni „ Takie same i inne”

PONIEDZIAŁEK – Jesteśmy tolerancyjni

1. Karta pracy Czytam, piszę, liczę, s. 92.
Rysowanie według wskazań drogi dzieci do gospodarstwa agroturystycznego – wycieczki z okazji ich święta.
2. Ćwiczenia w książce, s. 84.
Oglądanie zdjęć. Określanie, jak bawią się dzieci w innych krajach.
3. Rozmowa na temat zachowania się względem dzieci innych ras mieszkających w Polsce.
 - Czy znacie dzieci o innym kolorze skóry mieszkające w Polsce?
 - Czy one zachowują się inaczej niż wy?
 - Czy wiecie, dlaczego mieszkają w Polsce?Rodzic wyjaśnia, że dzieci spotykają się z osobami, których tatuś albo mamusia nie jest Polakiem (Polką), a drugi rodzic jest. Te dzieci są Polakami tak jak one. Ale są też dzieci, które ze swojego kraju uciekły z rodzicami przed wojną, prześladowaniem i chciałyby tu bezpiecznie żyć.
 - Jak powinniśmy się zachowywać względem tych dzieci?
 - Czy wszyscy zachowują się względem nich właściwie?
 - Jak czulibyście się, będąc niechcianymi w ich kraju, a nie mając gdzie pójść?
 - Czy znacie słowo: tolerancja?
 - Co to znaczy: być tolerancyjnym?
4. Rytmizowanie tekstu. Dzieci dobierają się w pary (z rodzeństwem, rodzicem) i stają naprzeciwko siebie. Dzieląc tekst na sylaby, uderzają raz w swoje dłonie, raz w dłonie partnera.

Każde dziecko na świecie chce bezpiecznie żyć,
każde dziecko na świecie chce szczęśliwe być.
Chce mieć dobrych rodziców i dom chce własny mieć,
dobrze uczyć się, pięknie bawić się,
przecież tak mało chce!
5. Karta pracy, cz. 4, s. 60.
Oglądanie zdjęć dzieci. Określanie, czym się one różnią, a w czym są podobne. Skreślanie zapisów działań matematycznych wraz z literami, które nie pasują do układu kropek przedstawionych w tabeli. Odczytanie hasła z pozostałych liter. Rysowanie osoby, której nazwa powstała. Odszukanie wśród naklejek kartonika z odpowiednim wyrazem i naklejenie go obok rysunku.

WTOREK – zakładka na pożegnanie

1. Karta pracy, cz. 4, s. 61.
Uzupełnianie kół pod zdjęciami dzieci odszukanyymi wśród naklejek zdjęciami zwierząt, roślin pasujących do ich miejsca zamieszkania, według wzoru. Pisanie po śladach poznanych liter. Czytanie tekstu z rodzicem.
2. Rozmowa na temat: Co wyróżnia Polskę i Polaków?
 - Czy wiecie, co turyści z innych krajów lubią u nas jeść? (Pierogi, kotlet schabowy z kapustą...).
 - Gdzie najchętniej jeżdżą? (Do Krakowa, Zakopanego...).
 - Z czym mają problem? (Z naszym językiem).
3. Ćwiczenia w książce, s. 85.
Rodzic pokazuje zdjęcia z Polski, Maroka, Francji i Holandii. Dzieci pod nimi układają nazwy tych państw: Polska, Maroko, Francja, Holandia. Dzieci kolejno czytają fragmenty tekstu i wskazują na obrazku dziecko, które według nich mogło tak powiedzieć.

Holandia

Francja

Maroko

Polska

4. Ćwiczenia w książce, s. 87. Wykonanie zakładki – języka – dla kolegi.
 - Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy.
 - Wycinanie pola z językiem.
 - Ozdabianie języka wzorami z kolorowego papieru.
 - Zaginanie kartki z językiem wzdłuż linii przerywanej.

5. Rozmowa na temat książek.
 - Z czego robimy książki?
 - Z czego robimy papier?
 - Jak nazywają się zakłady produkujące papier?

ŚRODA – Mój przyjaciel

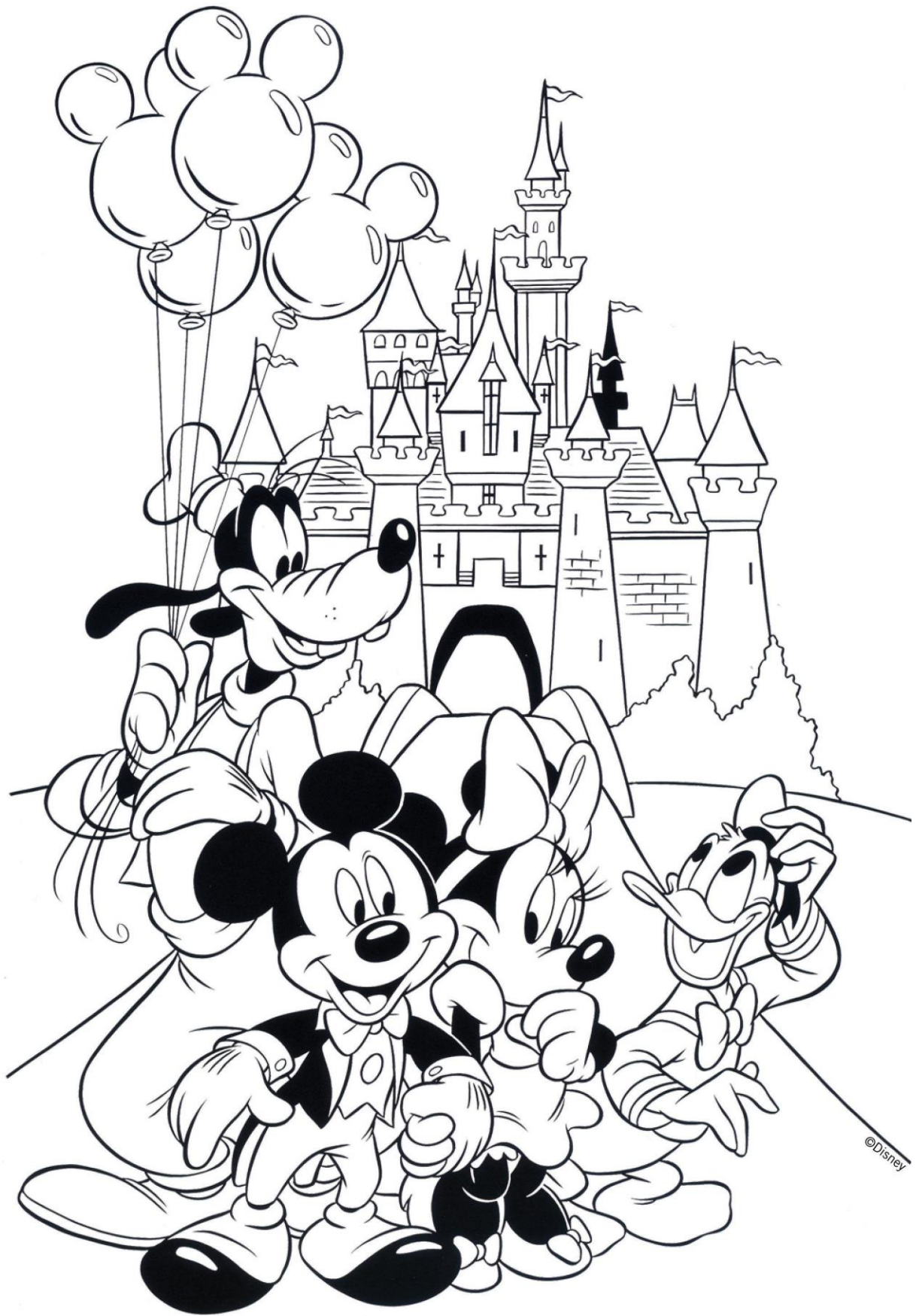
1. Ćwiczenia w książce, s. 86.
Wypowiadanie się na podstawie obrazków na temat: Co robi dobry kolega (dobra koleżanka)?

2. Słuchanie wiersza B. Szelańskiej Mój przyjaciel

Radość wielka mnie rozpiera,
gdy mam obok przyjaciela.
On uważnie mnie wysłucha.
Wiem, że mogę mu zaufać.
Bez wahania mi pomoże
wtedy, gdy się czuję gorzej.
I niczego się nie boję,
kiedy obok niego stoję.
Jak nikt inny mnie rozśmieszy,
w chwilach smutku mnie pocieszy.
To on zawsze mi doradza
i tajemnic mych nie zdradza.
Lubię lekcje z nim odrabiać
i świat cały z nim poznawać.
Chętnie wszystkim się z nim dzielę,

bo jest moim przyjacielem.

3. Rozmowa na temat wiersza.
 - Co robi dla nas przyjaciel?
 - Co to znaczy, że możemy mu zaufać?
 - Jak czujemy się przy przyjacielem?
4. Wyjaśnienie znaczenia przysłowia
„Dobrych przyjaciół poznajemy w biedzie”.
5. Wypowiedzi dzieci na temat: Kogo nazywamy przyjacielem?
6. Pokoloruj rysunek:

©Disney

CZWARTEK – Kule i koła

1. Karta pracy, cz. 4, s. 64.
Kończenie rysowania według wzoru.
2. Zapoznanie z figurą przestrzenną – kulą. Słuchanie wiersza M. Terlikowskiej Kolorowe koła:

Spójrzcie uważnie dokoła,
wszędzie są kule i koła.
Kół co niemiara, kul co niemiara.
Jest koło! Tarcza zegara.
Wesoło koła turkocą
pod starodawną karocą.
Na drogach świecą się jasno,
błyszczą i gasną, błyszczą i gasną.
A tutaj koło przy kole:
wagon, semafor – to kolej.
A kiedy kół jest tak dużo,
po prostu pachnie podróżą.
Kulę każdy nadmucha –
od babci do malucha.
Zrobimy z mydła pianę
i będą bańki mydlane.
Ojej, przepraszam, omyłka.
To już nie bańka – to piłka.
Tu mamy kulę armatnią,
niemodną wprowadzić ostatnio.
Sypią się kule, kuleczki,
wiśnie, a może porzeczeki.
Nitka, na nitce kulki.
Czyje korale? – Urszulki.
Balon
to kula z gondolą.
Lećmy!
Państwo pozwolą.
W balonie było przyjemnie,
lecz pora wracać na Ziemię.
Noc właśnie Ziemię otula.
A Ziemia – to co?
Też kula. (...)

3. Rozmowa na temat wiersza.
– Jakie przedmioty w kształcie koła zostały wymienione w wierszu?
– Jakie przedmioty w kształcie kuli zostały wymienione w wierszu?

4. Segregowanie przygotowanych przez rodzica przedmiotów na te w kształcie koła (plastikowy talerz, koło od samochodzika, kolorowy krążek, taca...) i te w kształcie kuli (różnej wielkości piłki, pomarańcza, koraliki...).
5. Określanie różnic między kołem a kulą.
 - Rodzic daje dziecku kartonowe koło i piłeczkę. Dziecko bierze między dłonie kartonowe koło. Powinny dojść do wniosku, że koło jest płaskie, prawie go nie czują między dłońmi. Potem bierze piłeczkę. Tu odczucia są inne: piłeczka zajmuje już trochę miejsca (przestrzeni), nie jest płaska jak koło.
 - Potem dziecko rzuca kartonowe koło na podłogę. Ono upada i leży. Potem rzuca piłkę w kształcie kuli. Ona – jak większość kul – odbija się i turla.
 - Następnie rodzic rozcina koło. Ma dwie płaskie połówki koła. Kroi pomarańczę na plasterki, otrzymuje kawałki w kształcie koła. (Rodzic wyjaśnia, że środek każdej kuli ma kształt koła).
6. Karta pracy, cz. 4, s. 62.
Czytanie. Odpowiadanie na pytanie. Rysowanie trzech przedmiotów w kształcie koła i trzech przedmiotów w kształcie kuli.

PIĄTEK – Czas wspólnej zabawy

1. Karta pracy, cz. 4, s. 65.
Rysowanie po śladach rysunków postaci.
2. Karta pracy, cz. 4, s. 67.
Liczenie na rysunku figur każdego rodzaju. Wpisywanie ich liczby obok małych rysunków figur na dole strony. Kolorowanie rysunku. Czytanie tekstu o rysunku.
3. Słuchanie fragmentu wiersza A. Nosalskiego O dwunastu braciach

Drogą do lasu
idzie już czerwiec
z wiązanką chabrów
i dzbanem czernic.
Patrzy na łąkę
mokrą od rosy:
– Już czas najwyższy
na sianokosy.
4. - Jak nazywa się nowy miesiąc?
– Jaki miesiąc się skończył?
– Co to są sianokosy?
– Jak wyglądają chabry?
– Z czym kojarzy się też czerwiec? (np. z końcem roku szkolnego, wyjazdem itp.).
5. Wspólna zabawa z rodzeństwem i rodzicami – np. układanie puzzli, kolorowanie, wspólne śpiewanie, wyjście na spacer, rower itp. Czekam na zdjęcia ;)